VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻEŅINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ 1950. GADA 29. MARTA

Nr. 5 (5699)

14. JANVĀRIS CETURTDIENA 1988. GADS

Maksā 3 kap.

● Partijas dzīve

Piezīmes no biroja sēdes

Kāda efektivitāte KOMUNISTA pārskatam?

● Latvijas KP rajona komitejas biroja praksē stabili iesakņojušies komunistu pārskati par PSKP Statūtu un dienesta pienākumu izpildi. Šāda darba forma ievērības cienīga ir arī tādēļ, ka tā vietā, lai jautājumu izskatītu tīri no ražošanas aspektiem, kā tas nereti bija agrāk, tagad uzmanības centrā izvirzās konkrēts cilvēks — vadītājs, komunists. Visas problēmas, kuras viņš risina pārkārtošanās gaitā, darba kolektīva sasniegtie ražošanas rādītāji, sociālās sfēras attīstība pārskata laikā tiek vērtēti, ņemot vērā konkrēta vadītāja un komunista pozitīvās īpašības un trūkumus, viņa darba stilu un metodes.

To visu sēdes gaitā rūpīgi analizē un apspriež, bet biroja locekļu padomi komunistam ir sava veida rīcības programma turpmākajam darbam. Ņemsim, piemēram, Latvijas KP rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītājas PSKP biedres V. Naglinskas pārskatu par paveikto, attīstot demokrātiju un paplašinot atklātību kadru izraudzīšanā un izvietošanā, kuru viņa sniedza vienā no biroja pēdējām sēdēm. Tā gaitā biroja locekļi saņēma informāciju, ka rajonā pēdējā laikā darba kolektīvu struktūrvienībās plašāk praktizē kandidatūru kolektīvu apspriešanu un vēlēšanas (atklātas vai aizklātas), izvirzot cilvēkus saimnieciskajā, partijas, padomju vai sabiedriskajā darbā. Tādā veidā jau ievēlēti pieci vadītāji, 33 cehu, iecirkņu, maiņu priekšnieki utt.

Izmantojot visplašāko demokrātiju, aizvadītajā pārskatu un vēlēšanu kampaņā ievēlēti septiņi partijas grupu darba organizatori, trīs cehu organizāciju un pieci partijas pirmorganizāciju sekretāri. Demokrātiskāk pērn noritēja gatavošanās vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanām un pašas vēlēšanas. Tiek veikts darbs, lai plašāk iesaistītu darba kolektīvus ražošanas vadīšanā.

Pārskatā paškritiski bija atzīmēti arī trūkumi. Piemēram, dažos kolektīvos atklāti neapspriež to cilvēku kandidatūras, kurus izvirza saimnieciskajā darbā, pietiekami efektīvi nav pūliņi, sagatavojot kadrus darbam laikā, kad spēkā stājies Likums par valsts uzņēmumu (apvienību), veidojot darba kolektīvu padomes. Tiek pieļauts formālisms brigāžu padomju darbībā.

Tiesa, dažas grūtības organizatoriskā darba nodaļas vadītājas V. Naglinskas pieredzes apkopošanā radīja oponenta trūkums no partijas rajona komitejas vai biroja locekļu puses. Domāju, ka darba ar kadriem visu plusu vai mīnusu vērtēšana, kā saka, ar svaigu skatījumu tikai palīdzētu noteikt programmu turpmākajai darbībai.

Lai apstiprinātu teikto, var minēt pasākumus, kurus veica, gatavojot izskatīšanai biroja sēdē rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka PSKP biedra I. J. Bekeša pārskatu par darbu noziedzības novēršanā, izdarīto noziegumu atklāšanas uzlabošanā un cīņas pastiprināšanā pret bezstrādes ienākumu iegūšanu. Lai noskaidrotu vēlētā partijas aktīva domas šajā jautājumā, Latvijas KP rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļa izdarīja anketēšanu. Tika analizēti statistikas dati, pārbaudīts stāvoklis uz vietām.

Līdziņojumā par pārskatu bija atzīmēts, ka I. J. Bekešs kopā ar partijas pirmorganizāciju gādā par iekšlietu daļas kadru izraudzīšanas, izvietošanas un audzināšanas kvalitātes paaugstināšanu; izvirzot kadrus vadošā darbā, tiek izmantotas demokrātiskas formas. Biroja sēdē analizēja iekšlietu daļas un tās struktūrvienību vadītāju tikšanos rezultātus ar darba kolektīviem. Par iekšlietu daļas darba efektivitāti varēja spriest, piemēram, pēc šādiem faktiem: pēdējā gada laikā rajonā nav palielinājies kriminālnoziegumu skaits, izdarīto noziegumu atklāšana pārsniedz 90 procentus.

Komisija, kura gatavoja jautājumu izskatīšanai biroja sēdē, atzīmēja arī trūkumus. Piemēram, atsevišķi iekšlietu daļas darbinieki žūpības dēļ pārkāpj disciplīnu, pietiekami plaši netiek praktizētas milicijas iecirkņu inspektoru tikšanās ar darba kolektīviem un viņu pārskati. Ļoti reti jaunie milicijas darbinieki sniedz pārskatus tiem darba kolektīviem, kuri viņus nosūtījuši darbam iekšlietu daļā. Nepietiekams ir profilaktiskais un audzināšanas darbs nepilngadīgo vidū; noziegumu skaits, kurus izdarījuši nepilngadīgie, pērnajā gadā palielinājies gandrīz par 30 procentiem. Rajonā vēl ir gadījumi, kad atsevišķi cilvēki spekulē ar alkoholiskajiem dzērieniem, savtīgos nolūkos izmanto dienesta stāvokli.

Apspriežot biroja sēdē I. J. Bekeša pārskatu, tika atzīmētas arī dažas nepilnības viņa darba stilā un metodēs, kuras nepieciešams novērst.

Rūpīgais darbs, kas bija veikts, sagatavojot vadītāja un komunista pārskatu izskatīšanai biroja sēdē, kritiskās piezīmes un priekšlikumi, kuri izskanēja tā apspriešanas gaitā, domājams, rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšniekam I. J. Bekešam palīdzēja precizēt uzdevumus, kuri jāveic viņa vadītajam kolektīvam.

Nešaubos, ka pārskats, kuru viņš sniedza Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē, I. J. Bekešam daudz deva gan kā vadītājam, gan kā komunistam.

A. ALEKSEJEVS

REPUBLIKĀNISKĀ projektēšanas un mājbūves tresta Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīcas saimnieciskā (darba kolektīva) padome, izanalizējusi iespējas, gatavojas iesniegt administrācijai priekšlikumu par uzņēmuma pāreju uz pašfinansēšanu. Uzmanības lokā ir arī citi jautājumi. Saimnieciskā padome kopā ar administrācijas un cehu saimnieciskajām padomēm gādā par jaunās tehnikas un progresīvu darba organizācijas formu ieviešanu, piedalās prēmiju sadalē, kā arī plānošanā. Piemēram, kad uzņēmums saņēma valsts pasūtījumu 1988. gadam, saimnieciskā padome iestājās par reālu, ekonomiski pamatotu plānu, kurš būtu pa spēkam rūpnīcas kolektīvam.

ATTĒLOS:

● administrācijas saimnieciskās padomes priekšsēdētājs Jevgēnijs Ševcovs un tās locekle Vera Zeidaka apspriež kārtējos darba uzdevumus;

● allaž ir ko apspriest uzņēmuma saimnieciskās padomes priekšsēdētāja vietniekam Genādijam Borkam-Ržečickim, mājbūves ceha saimnieciskās padomes priekšsēdētājam Zigmundam Voitkevičam un mājbūves ceha saimnieciskās padomes loceklim Genādijam Krivojam.

● centrālā dispečerpults — uzņēmuma operatīvās vadības centrs. Galvenā dispečere Lidija Teivāne arī piedalās rūpnīcas saimnieciskās padomes darbā. Attēlā viņu (no labās) redzam kopā ar dispečeri-operatori Antoņinu Lukjansku.

J. SILICKA foto

FOTOREPORTAŽA

●

Darbojas uzņēmuma saimnieciskā padome

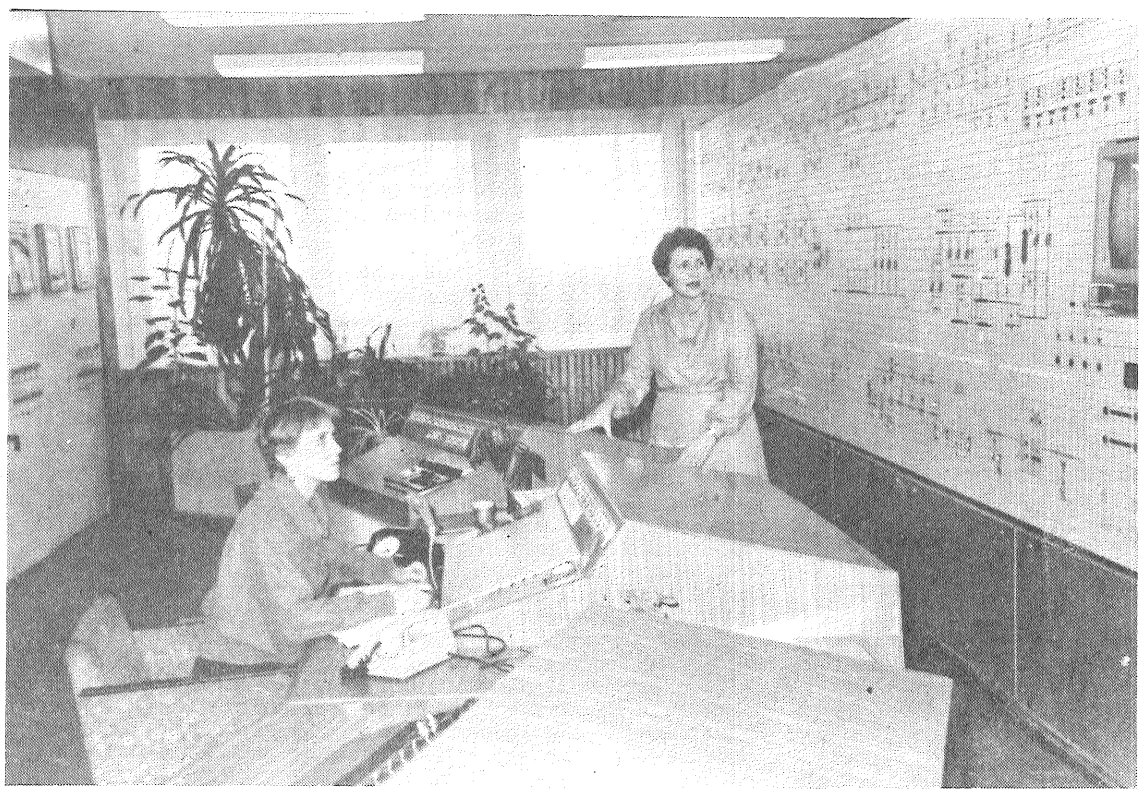

● Kooperatīvi: pirmie soļi

Kustībai jāiet plašumā

Pie laikraksta „Ļeņina Karogs" redakcijas organizētā neklātienes „Apaļā galda" apspriežam pirmo pieredzi kooperatīvu darbības organizēšanā

● Pie sadzīves pakalpojumu kombināta nodibinātais kooperatīvs «Serviss» bija viens no pirmajiem mūsu rajonā. To izveidoja aizvadītā gada maijā. Sākums bija daudzsološs — pieteicās un gribēja darboties daudzi. Taču vairākiem darbu veidiem nebija pasūtījumu. Nu kooperatīvā palikuši trīs cilvēki.

Kooperatīvu vada Anatolijs Koļesņikovs (attēlā). Igors Gaļenkovs atbild par grāmatvedību (no tiešā darba brīvajā laikā). Vēl kooperatīvā strādā Vladimirs Ruža.

Kooperatīvs iegādājies sev māju (bijušo pienotavu Aglonas stacijā), automašīnu un tagad gatavo iekārtas. Drīz pēc iedzīvotāju pasūtījumiem tas atsāks kapu piemineklu izgatavošanu. Vasarā kooperatīvs dažu mēnesi guva 1 500 rubļus lielu ienākumu, kopumā par visu 1987. gadu — vairāk nekā 5 000 rubļu. Jāpiebilst, ka lielu palīdzību nelielajam kooperatīvam sniedz sadzīves pakalpojumu kombināts.

J. SILIĶA foto

L. KUZMINA — laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas vēstuļu nodaļas vadītāja:

— Rajonā nedaudz aktivizējies darbs kooperatīvu izveidošanā. Pašlaik darbojas septiņi kooperatīvi. Pagājušā gada 12 mēnešos tie snieguši iedzīvotājiem pakalpojumus par 12,3 tūkstošiem rubļu un saražojuši tautas patēriņa preces par 4,7 tūkstošiem rubļu. Rajona izpildkomitejas ekonomiskās un sociālās attīstības sektorā iesniegti pieteikumi vēl divu kooperatīvu dibināšanai. Organizējot kooperatīvu darbu, rodas ne mazums grūtību. Cilvēki uzdod laikraksta redakcijai jautājumus par kooperatīvu un tajos strādājošo cilvēku aplikšanu ar nodokļiem, par tās sistēmu. Šim tematam veltītas jau vairākas publikācijas. Tomēr, kā redzams, nepieciešams sniegt vēl papildus paskaidrojumus.

J. ZEMSKOVS — PSRS Finansu ministrijas Valsts ieņēmumu pārvaldes priekšnieks:

— Kooperatīva grāmatvedis Gaļenkovs intervijā laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas darbiniekiem paziņoja, ka, viņaprāt, nodokļus iekasēt vajadzētu tikai no kooperatīvu ienākumiem, atbrīvojot no maksāšanas kooperatīvu biedrus. Pretējā gadījumā, kā uzskata Gaļenkovs, kooperatīviem zūd stimuls tālāk attīstīt savu darbību.

Šādu viedokli varētu atzīt par pareizu, ja kooperatīvos būtu noteiktas valsts uzņēmumos esošās tarifa likmes un darba algas un ja tie pārdotu savus izstrādājumus un sniegtu pakalpojumus atbilstoši spēkā esošiem tarifiem un cenām. Tā kā ienākumi kooperatīvos veidojas, pamatojoties uz tirgus pieprasījumu, piedāvājumu un konjunktūru, šāda kārtība aplikšanā ar nodokļiem jāievēro tādēļ, lai nepieļautu ienākumu nepamatotu iegūšanu.

Kooperatīva biedriem no saviem personīgajiem ienākumiem nodokli jānomaksā tādā kārtībā, kādu nosaka 1987. gada 23. aprīlī izdotais PSRS Augstākās Padomes Prezidija Dekrēts par izmaiņām un papildinājumiem dažos likumdošanas aktos par pilsoņu aplikšanu ar nodokļiem, nevis atbilstoši republikas Finansu ministrijas pavēlei, kā to uzskata Galenkovs. Saskaņā ar šo Dekrētu kooperatīva biedri jāapliek ar nodokļiem pēc tādiem pašiem noteikumiem kā valsts uzņēmumu un organizāciju strādnieki un kalpotāji, kuri gluži tāpat maksā nodokļus no savām darba algām neatkarīgi no tā, ka arī uzņēmums iemaksā budžetā daļu no saviem ienākumiem vai peļņas.

Uzkrātā kooperatīvu darba pieredze parādīja, ka nepieciešams pilnīgot sistēmu nodokļu iekasēšanā — gan no kooperatīviem, gan no tā biedriem. Kādēļ? Tādēļ, ka ir tādi kooperatīvi, kuriem tālākas attīstības nolūkos jau pašā to darbības sākumā jāļauj izmantot maksimālas priekšrocības. No otras puses — ir arī tādi kooperatīvi, kuru darbības raksturs dod iespēju gūt tādus ienākumus, kuri neatbilst kooperatīva biedru ieguldītajam darbam.

Sakarā ar to pašlaik izstrādā priekšlikumus, kuru mērķis — noteikt tādu nodokļu iekasēšanas sistēmu, kura maksimāli atbilstu sociālā taisnīguma principiem. Attiecīgie priekšlikumi, kuri izstrādāti, ņemot vērā savienoto republiku ministru padomju, ieinteresēto ministriju un pašu kooperatīvu viedokli, iesniegti izskatīšanai valdības orgānos.

L. KUZMINA:

— Laikraksta lasītāji bieži jautā: «Vai kooperatīvi vispār ir tik nepieciešami?»

J. KOKORS — rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks, plānu komisijas priekšsēdētājs:

— Kooperatīvu dibināšanas organizatoriskos pamatus izskaidro nolikums par kooperatīviem. Šie kooperatīvi nepieciešami, lai pilnīgāk apmierinātu iedzīvotāju pieprasījumu pēc sadzīves pakalpojumiem un tautas patēriņa precēm. Šis fakts ir tik acīm redzams, ka diezin vai ir vajadzīgs to īpaši argumentēt. Šodien toties jāakcentē, lūk, kas.

Ir zināms, ka visi rajona uzņēmumi un organizācijas sniedz iedzīvotājiem maksas pakalpojumus. Daži no tiem ražo tautas patēriņa preces. Tomēr var uzskaitīt daudz tādu pakalpojumu un preču veidu, pierasījumu pēc kuriem šie uzņēmumi un organizācijas apmierināt nespēj — tiem ir atšķirīgs darbības profils. Tieši tādēļ arī radās nepieciešamība dibināt kooperatīvus. Bez tam kooperatīvi daudz elastīgāk nekā uzņēmumi spēj reagēt uz cilvēku pieprasījumu un priekšlikumiem, tāpēc var ātrāk izmainīt savas darbības raksturu. Izpētīt šo pieprasījumu un, pamatojoties uz to, veidot kooperatīvus — tāds ir šodienas uzdevums. Diemžēl kooperatīvu darbā patiešām vēl ir daudz neatrisinātu jautājumu.

V. ŠUMOVIČS — kooperatīva «Integrālis» priekšsēdētājs:

— Praksē bieži rodas jautājumi, kurus nolikums neparedz. Atbildes uz tiem meklējam darba procesā. Pievērsīsimies, piemēram, šādam jautājumam: «Kurš kooperatīvā atbild par darba drošības tehniku?» Pats par sevi saprotams, ka arī kooperatīvā, tāpat kā jebkurā uzņēmumā, jābūt instruktāžas grāmatai, kurā pēc iepazīšanās ar darba drošības tehnikas noteikumiem parakstās katrs kooperatīva loceklis. Par šo noteikumu ievērošanu atbildīgs ir kooperatīvs.

Uz citiem jautājumiem atbildes neatrodam. Piemēram, uz šādiem jautājumiem: «Kā kooperatīvam jāmaksā par telpu apsargāšanu? Kā privātai personai vai kā uzņēmumam? Cik ilgi kooperatīvā jāuzglabā dokumenti? Kurš nosaka izmantojamā materiāla un pakalpojumu cenas?» Vai arī, lūk, šāds šķietami vienkāršs jautājums: «Vai kooperatīvs drīkst izmantot tā uzņēmuma zīmogu, pie kura tas izveidots?»

P. STAFECKIS — rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītāja vietnieks:

— Ja pieņemam, ka kooperatīvs pēc sava statusa līdzinās valsts uzņēmumam, dokumenti tajā, tāpat kā jebkurā uzņēmumā, glabājas trīs gadus. Šajā ziņā nekādu citu aizrādījumu attiecībā uz kooperatīviem nav.

J. KOKORS:

— Uz minētajiem jautājumiem atbildēšu nekavējoties. Par telpu apsargāšanu kooperatīvs maksā kā uzņēmums. Pakalpojumu un preču cenas nosaka pats kooperatīvs. Tas norādīts kooperatīva nolikumā.

J. LIVDĀNS — Valsts bankas Preiļu nodaļas pārvaldnieks:

— Kooperatīvs zīmogu drīkst izmantot ar attiecīgā uzņēmuma vadības piekrišanu.

R. SINEVIČS — kooperatīva «Ekspresis» grāmatvedis:

— Kā kooperatīvam sadabūt transportu? Pie kā griezties šajā jautājumā?

J. KOKORS:

— Ievērojot pastāvošo kārtību, rajona izpildkomitejai jāaizsūta vēstule ar nepieciešamo pamatojumu. Iespēju robežās rajona izpildkomiteja centīsies palīdzēt. Bez tam uz līguma pamata transportu var aizdot arī rajona uzņēmumi un organizācijas.

Pie reizes atbildēšu arī uz tiem jautājumiem, kurus nākas dzirdēt visbiežāk. Piemēram, — «Vai kooperatīvi drīkst sniegt pakalpojumus uzņēmumiem un organizācijām?» Jā, drīkst. Taču katrā konkrētā gadījumā tiek noteikts šo pakalpojumu apjoms. Atļauju sniegt šādus pakalpojumus dod rajona izpildkomiteja.

Un vēl viens jautājums: «Vai par kooperatīva biedru drīkst būt cilvēks, kurš dzīvo citā rajonā?» Nē, nedrīkst. Taču uz darba vienošanās pamata šis cilvēks drīkst strādāt kooperatīvā.

L. KUZMINA:

— Laikraksta redakcija saņem ne mazums lūgumu izskaidrot savstarpējo saikni starp kooperatīvu un banku, starp kooperatīvu un finansu nodaļu.

J. LIVDĀNS:

— Gribētos noskaidrot dažus pārpratumus, kuri nereti patiešām rodas, nodibinot attiecības ar kooperatīviem. Kā zināms, lai kooperatīvs varētu atvērt bankā savu rēķinu, tiek prasīts kooperatīva priekšsēdētāja iesniegums, rajona izpildkomitejā reģistrētā kooperatīva nolikuma kopija un kartītes ar parakstu un zīmogu paraugiem. Nereti kooperatīvos attiecīgajā brīdī zīmogu nav, tāpēc jautājuma risināšana aizkavējas. Pašu vainas dēļ: ja reiz zīmoga nav, tad taču jāgriežas pie bankas pārvaldnieka ar rakstisku lūgumu atļaut strādāt bez zīmoga. Izdotās atļaujas termiņš ir viens gads.

Mani bieži taujā par to, kādā veidā norēķināties ar piegādātājiem. Vislabākais un visdrošākais ir norēķins ar čeku grāmatiņas palīdzību. Lai gan nav jāatsakās arī no norēķināšanās skaidrā naudā. Neskaidrības rodas arī sakarā ar kredītu piešķiršanu un izmantošanu. Kooperatīvs saņem kredītu pamatlīdzekļu iegādei. Kredītu dzēš atkarībā no apgrozāmo līdzekļu apjoma. Par kredīta izmantošanu jāmaksā procenti. Ja aizņēmuma nomaksas termiņš tiek nokavēts, jaunu kredītu neizsniedz līdz tam laikam, kamēr netiek dzēsts iepriekšējais aizdevums.

P. STAFECKIS:

— Visiem kooperatīviem būtisks ir šāds jautājums: «Kurš kooperatīva biedrs drīkst izpildīt grāmatveža pienākumus?» Šis darbs ir sarežģīts, tomēr kādam tas jādara. Par grāmatvedi kooperatīvā var kļūt jebkurš cilvēks ar attiecīgu kvalifikāciju. Grāmatveža pienākumus drīkst veikt arī cilvēks, kurš strādā kooperatīvā pēc darba vienošanās. Šajā gadījumā viņš pats netiek iekļauts kooperatīva biedru skaitā. Mūsu rajona kooperatīvos par grāmatvežiem strādā lielākoties tādi cilvēki, kuriem nav speciālas izglītības. Kooperatīvu bāzes uzņēmumu vai organizāciju grāmatvežiem šie cilvēki jāapmāca.

Īsumā par ienākuma nodokļa ieturēšanu. Tā kā kooperatīvos lielākoties nodarbināti tādi cilvēki, kuri šeit strādā tikai darbu apvienošanas kārtībā, ar nodokli viņiem apliek darba algu, sākot no četriem rubļiem. Ja darbošanās kooperatīvā tā biedriem ir pamatdarbs, tad ar nodokli apliek darba algu, sākot no 70 rubļiem.

L. KUZMINA:

— Kooperatīvu kustība rajonā varētu attīstīties vēl enerģiskāk, ja lielāku iniciatīvu izrādītu uzņēmumu, saimniecību, organizāciju vadība, visi rajona iedzīvotāji, ja jūtamāku atbalstu sniegtu vietējās Tautas deputātu padomes.

Kā redzat, kooperatīvu pirmie soļi izvirza ne jau globāla mēroga problēmas, bet gan jautājumus, kas saistīti ar šo kooperatīvu darbības elementārajiem pamatiem.

Tas liecina, ka runāt par šīs kustības masveidību rajona mērogā vēl pāragri. Pie mums tā attīstās gausi. Sevišķi, ja ņemam vērā, ka centrālā prese publicē ziņojumus, kuros stāstīts par tādiem kooperatīviem, kuri peļņas (un attiecīgi arī problēmu) ziņā pielīdzināmi gandrīz vai mūsu rajona uzņēmumiem.

Materiālu publikācijai sagatavoja žurnāliste L. KUZMINA;

I. ANSPOKA,

rajona ekonomiskās un sociālās attīstības sektora vadītāja

PIEREDZES SKOLA

●

Palīdz strādāt racionāli

Grāmatvedība palīdz saimniekot ekonomiski, taupīgi, izlietot līdzekļus «ar prātu», lai panāktu izdevumu atmaksāšanos un strādātu efektīvi, ar peļņu.

Grāmatvedības lietas jo pamatīgi jāpārzin arī kooperatoriem. Viņu, kā zinām, nākotnē būs krietni vairāk. Kooperatoriem labi jāorientējas grāmatvedībā tāpēc, lai spētu pareizi rīkoties ar naudu, proti, lai saprātīgi saimniekotu. Vajag gan noteikt produkcijas pašizmaksu, gan uzskaitīt ienākumus un peļņu (gadās, ka jāfiksē arī materiāli zaudējumi), gan norēķināties ar valsti utt.

Lai kooperatīvu noorganizētu un tas sāktu darboties, jākontaktējas ar banku, dažādiem uzņēmumiem utt. Veidojas saistības, kas izpaužas savstarpējos norēķinos. Tam visam precīzi jāatspoguļojas dokumentācijā.

Labi orientēdamies grāmatvedībā, kooperators jebkurā brīdī spēj noteikt savas saimniecības finansiālo stāvokli — cik izdevīgas vai neizdevīgas ir kādas noteiktas darbības. Pārzinot situāciju, nekavējoties var izlemt par rīcību stāvokļa uzlabošanai. Piemēram, veikt pasākumus izstrādājumu (vai pakalpojumu) pašizmaksas pazeminināšanai vai arī — paaugstināt cenas. Bet varbūt iespējams taupīgāk izlietot elektroenerģiju, materiālus, varbūt labāk ir pārcelties uz telpām, par kurām jāmaksā mazāka īre, varbūt jāpaplašina ražojumu sortiments (pakalpojumu veidi), bet varbūt vainīga ir kooperatīva atrašanās vieta (nomale, kur maz cilvēku, kur neērta satiksme utt.).

Kooperatīva dokumentācijai jābūt skaidrai un pārskatāmai. Lai valsts kontroles orgāni grāmatvedībā nekavējoties varētu konstatēt it visu interesējošo. Tā ir senzināma prasība. Un būtībā šī prasība sekmē paša kooperatīva normālu darbību un tālāku attīstību.

Pēc kādiem noteikumiem jāvadās, kad sākam apgūt grāmatvedības pamatus? Vispirms jau jo stingri jāiegaumē nosacījums, ka visi saimnieciskās darbības notikumi (tā sauktie akti) jāreģistrē — izmanto speciālo grāmatvedības valodu (kontu valodu) un vienotu naudas mērvienību — rubli un kapeikas.

Tas tiek darīts, katru faktu dokumentācijā ierakstot divreiz. Izmanto tā saukto divkāršo grāmatvedību. Lietas būtība ir šāda: katrs saimnieciskās darbības notikums (akts) ir saistīts ar kādas konkrētas naudas summas pārzināšanu. Reģistrējot šo darbību (aktu), mēs fiksējam līdzekļu avotu un arī mērķi, kam nauda izlietota. Abi ieraksti kopumā raksturo konkrēto saimniecisko darbības notikumu (aktu). Šādā veidā nonākam pie saņemto un izdoto naudas summu vienlīdzības jeb bilances.

(Turpinājums sekos.)

● Cilvēks un viņa darbs

Galvenā dispečere

Portreta ieskicējums

● Cik atceros, ar Annu Zalāni iepazinos pagājušajā vasarā. Būdama mierīga, līdzsvarota, viņa atstāja uz mani krietna un godīga cilvēka iespaidu. Zalāne nu jau vairāk nekā piecus gadus strādā sovhozā «Rušona» par galveno dispečeri. Viņa beigusi Rīgas kooperatīvo tehnikumu, gan agrāk, gan tagad ievēlēta par Rušonas ciema Tautas deputātu padomes deputāti, darbojas lauksaimniecības pastāvīgajā komisijā.

Nav šaubu — galvenais dispečers jebkurā kolhozā vai sovhozā veic ļoti svarīgus uzdevumus. Un ne tikai tāpēc, ka sava darba laika lielāko daļu pavada, tā teikt, saimniecības komandpunktā. Un arī ne tāpēc, ka viņš allaž ir lietas kursā par visu, kas notiek: kā aizritējusi sējas diena pavasarī, cik smagas ir vārpas rudenī, kādas rezerves detaļas nepieciešamas traktoram vai kombainam, kurš stāv dīkā tīruma malā...

Nē, galvenā dispečera veikuma vērtēšanas svarīgākais kritērijs ir prasme kontaktēties ar cilvēkiem un organizēt viņu darbu. Tagad saimniecības sākušas strādāt jaunajos ekonomiskajos apstākļos. Arī dispečera darbs kļuvis sarežģītāks. Un vispirms jāprot saskatīt katra cilvēka rakstura iezīmes, jāprot atklāti pateikt par trūkumiem un cīnīties par to novēršanu. Tiešums un atklātība — lūk, tās galvenās īpašības, kuras raksturo Annu Zalāni.

Par Annas Zalānes atklāto raksturu liecina kaut vai tas, ka viņa bez aplinkiem runājusi par trūkumiem Rušonas ciema padomes pastāvīgās komisijas darbā. Nesaudzēja arī pati sevi, paziņodama, ka deputāta darbu neveic ar pilnu atdevi. Taču šoreiz mans nolūks nav vērtēt, cik lielā mērā šīs pastāvīgās komisijas darbs uzlabojies. Gribu tikai vēlreiz apliecināt, ka Zalāne, vērtējot gan pati savu, gan kolēģu darbu, ir tikpat atklāta un tiešs kā agrāk.

Ja runa ir par godprātīgiem darba darītājiem, ar uzslavām viņa neskopojas, turpretī pret disciplīnas pārkāpējiem, slaistiem un darba kavētājiem ir stingra un principiāla. Sākot sarunu par saimniecības laukkopjiem, Anna teica, ka nereti vienā laukā izaudzējot labu graudaugu ražu, bet citos, ne mazāk auglīgos, tā esot pavisam slikta. Kāpēc tā? Un pati arī atbildēja: pavirši esot strādājusi gan viņa — sovhoza «Rušona» direktora vietniece, gan ekonomiskā dienesta speciālisti, gan ierindas laukkopji.

— Kā parasti iznāk? — viņa, atceros, teica kādā no strādnieku sapulcēm. — Kategrādes iecirknī graudaugu raža pēdējos gados ir ievērojami augstāka nekā Gailīšos vai Kastīrē. Kategrādes iecirkņa kolektīvs strādā ar lielu atdevi. Apzinīgi savus pienākumus veic arī tā priekšnieks Grigorijs Lazarevs. Rītos mazliet agrāk pieceļas, vakaros mazliet vēlāk dodas pie miera, mazliet uzmanīgāk paseko lauksaimniecības darbu kvalitātei — un rezultāti neizpaliek. Zeme taču atmaksā ar bagātāku ražu tikai tad, ja saņēmusi pietiekami daudz organiskā mēslojuma un minerālmēslu, ja katrs lauks uzarts prasmīgi un kvalitatīvi, ja izlīdzināts tā mikroreljefs, ievērots pareizs apstrādes dziļums. Nav noslēpums, ka dažs labs traktorists strādā par roku galam, sak, kaut tikai ātrāk sagaidīt vakaru. Viņu neinteresē ne kvalitāte, ne citi darba rādītāji.

Tādēļ arī Anna Zalāne ir par to, lai katra lopkopja un laukkopja darbs tiktu vērtēts pēc viņa konkrētā devuma visa kolektīva ražošanas sasniegumu kontā. Un kurš gan cits to pratīs novērtēt vislabāk, ja ne pati brigāde, kura ikviena sava locekļa izpelnu nosaka pēc darba līdzdalības koeficienta? Šis koeficients skubina labāk strādāt ne tikai ierindas darba darītājus, bet arī speciālistus. Žēl vienīgi, ka sovhozā «Rušona» šajā ziņā pagaidām vēl nav izskaustas visas formālisma un dogmatisma pieejas izpausmes.

Runājot par savas saimniecības darbu un tā problēmām, Anna Zalāne uzskata, ka neizmantotas vēl ir daudzas rezerves. Lai gan izslaukumi no vienas govs gadā palielinājušies, tie tomēr vēl ir zemi. Labāki rezultāti varētu būt gan visā lopkopībā kopumā, gan jaunlopu audzēšanā. Bez tam visās lopkopības fermās nāktos ieviest lielāku kārtību.

Dispečere pati daudz laika ziedo, organizējot ražošanas konveijera darbu. Annas Zalānes rūpju lokā ir burtiski viss, it īpaši jau tad, kad viņai nākas veikt arī saimniecības direktora pienākumus (kā tas bija arī mūsu tikšanās reizē).

Vienā dienā tad jāpaspēj atrisināt desmitiem, ja ne simtiem lielu un mazu jautājumu. Pie tam nevis vienai, bet kopā ar cilvēkiem, ņemot vērā viņu domas, ieteikumus, padomus. Arī šoreiz pie viņas ieradās šoferi, kuriem bija uzdots pievest granti saimniecības iekšējā ceļa — pievedceļa līdz jaunajai cūku fermai «Bāze» — būvei. Nedrīkst aizmirst arī tādas ikdienas rūpes kā katras fermas nodrošināšana ar barību, ūdeni, kurināmo, kā organiskā mēslojuma izvešana uz saimniecības laukiem. Nav atrisinātas dažas celtniecības problēmas. Patlaban ļoti nepieciešams ierīkot savu karjeru. Jāpalīdz jaunajiem dispečeriem, saviem tiešajiem padotajiem, apgūt profesionālās iemaņas...

Starp citu, pajautāju, ko par savu vadītāju domā paši padotie.

— Ko es domāju? — Daina Laizāne brītiņu iegrima domās. — Es domāju, ka Anna Zalāne ik minūti cenšas atdot sevi darbam, lai gan, kā esmu novērojusi, arī viņai ne jau viss padodas. Tādos gadījumos viņa, tāpat kā mēs visi, jūtas sarūgtināta, ir sliktā noskaņojumā. Bez iemesla gan neviēnu neapvainoj, darbā vienmēr palīdz, dod padomu.

Tādās pašās domās par galveno dispečeri ir arī citi sovhoza «Rušona» ļaudis.

Pagaidām gan šajā saimniecībā vēl ne viss ir labākajā kārtībā. Bet tā jau nav tikai viņas — Annas Zalānes — bēda vien. Viņa, tāpat kā visi citi, tagad cenšas izprast un pieņemt pārkārtošanos, precīzāk noteikt savu vietu kopējā darba ierindā. Jo drīzāk un labāk «Rušonā» tas tiks izdarīts, jo drošāk radīs izeju no daudzām problemātiskām situācijām.

Z. BURIJS

ATTĒLĀ: Anna Zalāne.

J. SILICKA foto

● Kultūras dzīves problēmas

Vecās klavieres

● Šīs austriešu klavieres, kuras 1726. gadā no dabiskā sarkankoka izgatavojusi firma «Šrinhofer», pēdējoreiz redzēju Līvānu kultūras namā kādā no aktiertelpām. Tās patiešām bija ļoti reti sastopamas klavieres. Likās, ka tik senam mūzikas instrumentam «sāp» katrs neprasmīgu pirkstu pieskāriens taustiņiem. Kāpēc tam jāstāv šeit, palīgtelpā?

Manu sašutumu un ziņkāri toreiz atvēsināja Līvānu pilsētas izpildkomitejā. Pastāstīja, kam pieder šīs klavieres, kā tās nokļuvušas kultūras namā. Lūdza ar priekšlaicīgu publikāciju nesatraukt mūzikas instrumenta īpašnieces patiesās jūtas. Un atkal, nu jau pēc trim gadiem, tiekos ar šīm klavierēm kultūras nama aukstajā palīgtelpā. Klavieres apgāztas un guļ uz viena sāna. Kājas nolauztas. Virsū samestas dekorācijas, teātra rekvizīti.

— Kad pirms trim gadiem sabiedrība tika plaši aicināta veidot pilsētā muzeju, — man pastāstīja Frīda Rizga, — šī ideja aizrāva mani tikpat lielā mērā kā pašus tās iniciatorus. Piezvanīju toreizējam pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājam Alfrēdam Beļavskim, jo viņš vadīja šo darbu. Pastāstīju, ka manā īpašumā ir kāda ļoti vērtīga manta un es negribu, ka to saēd laika zobs. Tiesa, izvirzīju vienu noteikumu. Lai klavieres pārvietotu saudzīgi un uzmanīgi: instruments taču bija seno meistaru darinājums — neparasti smalks un trausls. Tā šīs klavieres arī pieņēma kā manu velti topošajam muzejam.

Frīda Rizga vienmēr mīlējusi mūziku. Studējot P. Stučkas Latvijas Valsts universitātē, viņa ilgus gadus dziedājusi šīs augstskolas ansamblī. Kāds no šī ansambļa dalībniekiem — Vladimirs Ostrovskis — bijis F. Rizgai labs paziņa. Būdams apdāvināts cilvēks, mūzikas instrumentu cienītājs un pazinējs, V. Ostrovskis, cik nu tas bijis viņa spēkos, atjaunojis vecās klavieres, pats ielicis tām jaunas stīgas. Un instruments skanējis atkal.

— Volodja uzdāvināja man šīs klavieres kā atmiņu par mūsu ilgo draudzību. Zinādams, cik ļoti mani aizrauj viss, kas saistīts ar mūziku. Es atalcināju speciālistus noskaņotājus, restauratorus: ļoti gribējās atjaunot klavieres pilnībā. Man atbildēja, ka tas esot iespējams, tikai vingrināties uz tām nevarēšot. Proti, tajos laikos darinātajiem instrumentiem skaņa ir par veselu toņkārtu zemāka nekā mūsdienu klavierēm, un tikai pianists virtuozs spēj spēlēt uz tām arī šodien. Tieši tad man arī radās doma uzdāvināt klavieres pilsētai.

● Ideja atklāt pilsētas muzeju tā arī palika tikai labs nodoms. Agrāk to vēl varēja uzskatīt par reālu, taču tagad jau ir pamats šaubīties. Bet varbūt vecās klavieres tomēr kādreiz ieskanēsies no jauna?

Uz šo jautājumu lai atbild Līvānu pilsētas izpildkomitejas darbinieki.

L. KUZMINA

Darba tikumu slavējot

● Mēs jau esam itin apraduši, ka mūsu rajonā atzīstami darbojas folkloras ansambļi. Tie kuplina visus redzamākos mūsu kultūras pasākumus, it sevišķi tos, kad sabrauc viesi. Sak, skatieties, kā mēs godā turam tautasdziesmu. Jā, ar ansambļu skaitu mēs varam lepoties, reti vēl kurā rajonā to ir tik daudz.

Bet kā ir ar dziesmu? Vai, gadu no gada klausoties augstos godos vienas un tās pašas dziesmas, mums šo kolektīvu sniegums nešķiet stipri vienveidīgs un pat monotons? Turklāt to dziedājumu bieži vien nomāc apnicīgs akordeons. Es šeit negribu runāt par ansambļu repertuāru, lai tas paliek to vadītāju pārziņā. Un ne jau obligāti visos lielākajos rajona mēroga pasākumos tik strikti nepieciešama ir viņu līdzdalība. Varbūt mums vienkārši šādiem svētkiem par maz ir citu kolektīvu?

Es šeit gribu parunāt par folkloras ansambļu nenoliedzamo lomu darba svētku atdzīvināšanā. Darba tikuma slavinājums augstāko vilni uzsita mūsu pirmajos Folkloras svētkos, par jaunu atdzimdams Krišjāņa Barona gadā. Kāda neizsmeļama, gadsimtos pārbaudīta gudrība ir latviešu tautasdziesmās! Mums ir vienīgi jāpapūlas to ietērpt šodienai atbilstošā formā.

Lūk, kā tautasdziesmas lomu darba svētku būtības atdzīvināšanā vērtē rajona kultūras nama metodiķe Silvija Kurtiņa:

— Daudzkārt līdz šim esam liekuļojuši, mēģinot sev — bet visvairāk gan citiem — iestāstīt, ka darbs ir svētki, ka to vajag mīlēt. Ikviens no mums taču labi zina, cik alkaini tiek gaidīts darba procesa vainagojums ar atelpu, ar atskatam un nākotnes iecerēm veltītu brīdi.

Ir vajadzīgs svinīgs un aizkustinošs sezonas ievirzes un galapunkta brīdis. Un tādus mēs jau arī rīkojam: ganu dienas un apsējības, ražas svētkus un darba svētkus.

Diemžēl ne vienmēr kopā var sanākt dažādu arodu ļaudis, ne vienmēr izdodas rast saskaņīgu valodu. Varbūt tāpēc arī tik populāri kļūst un, šķiet, paliekoši dzīvē ieiet profesiju vakari: lopkopju un mehanizatoru svētki. Tos ar nepacietību gaida, tiem pošas. Tagad, kad pagājībā aizgājuši par kolhozu naudu klāto galdu un no Rīgas «izrakstīto» mākslinieku laiki, šādas kopāsaiešanas iegūst tuvības raksturu, kļūst ģimeniskākas. To rīkošanā kopā piedalās vīri un sievas arvien biežāk kopā ar savām atvasēm. Un bērni iepazīst savus vecākus pilnīgi jaunā, bieži vien negaidīti interesantā redzējumā. Bet apsveicēju — priecinātāju un arī kauninātāju lomā arvien biežāk ir mūsu folkloras ansambļi ar katrreiz nu jau savu piemērotu tautasdziesmu.

Tā mūsu dzīvē ienāk tā saucamie mazie darba godi, kad varam pateikt darba cilvēkam paldies par padarīto un novēlēt veiksmi turpmākajam bez lieka skaļuma un pārspīlēta krāšņuma, bet tieši īstajā brīdī un no sirds. Un tieši tāpat neaizmirstam cilvēku viņa dzīves nozīmīgākajos notikumos. Godināt pēc sirds vēlējuma, nevis pēc gudra, bet tāla norādījuma. Un redzamākā loma šeit pieder mūsu folkloras ansambļiem. Viņi ir loti nepieciešami. Diviem mīlošiem cilvēkiem, kuri savā kāzu dienā grib ielūgt viesos Tautas dziesmu un Tautas paražu. Jauniem vecākiem, kuri sava bērna vārda došanas svinībās grib kaut ko no viņu kūmību uzveduma. Arī bēdu nomāktiem cilvēkiem, kuri vēlas, lai Tautas dziesma palīdz tuvinieku izvadībās. Un nevienam netiek atteikts.

Mums ir daudz folkloras ansambļu — ar tautas dziesmu sirdī dzīvojošu. Viņu galvenā vēlme ir, lai cilvēki, it sevišķi bērni un jaunieši, atcerētos tautas garamantas, lai pārmantotu tajās iekļauto darba tikumu.

V. ROMANOVSKIS

● Sports ● Kultūra

Ja ne paši, tad kas gan cits?

● Kolhoza «Zelta vārpa» fizkultūras kolektīvs ir viens no mazskaitlīgākajiem rajonā. Šobrīd (pēc fizkolektīva gada pārskata) zinām, ka ar fizkultūru un sportu nodarbojas tikai 75 saimniecībā dzīvojošie.

● Saruna ar kolhoza «Zelta vārpa» arodkomitejas priekšsēdētāju Evitu Markoti arī neviesa īpašu optimismu. Pats par sevi saprotams — šajā atbildīgajā amatā viņa strādā tikai pāris mēnešus un lietas būtībā, protams, vēl nav paspējusi iedziļināties. Jaunā arodbiedrības līdere saimniecībā tomēr ir savs cilvēks (strādājusi grāmatvedībā), un tāpēc bez liekas domāšanas var teikt:

— Darbīga fizkultūras kolektīva mums nav. Metodiķis, kuram saimniecība piemaksā rubļus četrdesmit mēnesī, dažkārt puišus organizē volejbola, basketbola, galda spēļu treniņiem. Paretam komanda piedalās arī rajona sporta spēļu sacensībās. Saimniecībā nav mēģināts rīkot sporta svētkus. Šogad runas gan bijušas, ka atpūtas un tematisko pasākumu klāstā vajadzētu būt vismaz sporta sarīkojumiem bērniem. Bet... pietrūka organizatora, kas šo ideju īstenotu.

Kolhoza ļaudis ar cerībām gaida jaunās Gaiņu skolas būvi. Bet šodien arodkomitejas priekšsēdētāja domā (arī deputāti par to jau spriežot), ka skolas ēkas, reizē — arī sporta zāles un sporta laukuma, pietuvināšana Līvāniem radīs arī neērtas situācijas. Atkal, lai tiktu sporta laukumā vai zālē, būs jābrauc pāri visai saimniecības teritorijai. Pavasara, vasaras un rudens darbu cēlienos tādai braukāšanai uz treniņiem laika nebūs. Pat ziemā tas sagādā zināmas grūtības. Evita Markote domā, ka rūpīgāk jāizskata arī vietējās iespējas. Piemēram, Turku kluba ēkā, kurā praktiski nekādi pasākumi nenotiek, telpas varētu pielāgot nelielai sporta zālei. Vismaz, lai ziemā uzspēlētu novusu vai galda tenisu.

● **Arī tas, ka «Zelta vārpā» nenotiek iekšējā spartakiāde, nedara godu ne komjaunatnes aktīvistiem, ne arodkomitejai, ne sporta entuziastiem. Vienreiz taču jāiesāk, jāmudina cilvēki izkustēties. Nē, Turkos cilvēki, īpaši jaunieši, nebūt inerti nav. Vienīgi nepieciešams viņus organizēt.**

A. IĻJINA

Velte R. Blaumaņa jubilejai

Rūdolfs Blaumanis (nesen atzīmējām viņa 125. dzimšanas dienu) ir viens no ievērojamākajiem latviešu dramaturgiem. Savu literāro meistarību viņš izkopa, uzturot ciešus sakarus ar teātri. Viņš ir rakstījis recenzijas par izrādēm, darbojies par aktieri un režisoru. Sadarbība ar teātri viņam deva vērtīgas priekšzināšanas un ierosmes lugu rakstīšanā.

●

Līvānu kultūras nama dramatiskais kolektīvs kā velti dramaturga jubilejai ir iestudējis viņa komēdiju «No saldenās pudeles». Tā ir varen dzirkstīga joku luga, kurā cīnās divas tik nopietnas lietas kā manta un mīlestība. Un cauri visiem pārpratumiem un jucekļiem mīlestība iznāk kā pilnīga uzvarētāja.

●

Iestudējumā lomas atveido gan dramatiskā kolektīva dibinātāji — pašdarbības aktieri Alvīne Rudzāte (Lavīze) un Antons Gusārs (Taukšķis), gan arī kolektīva visjaunākie locekļi — Ilze Lāčkāja (Ezerlauku māte), Valentīna Ļeonova (Auce), Pēteris Novokšanovs (Krišs).

ŠO IZRĀDI VARAT NOSKATĪTIES LĪVĀNU KULTŪRAS NAMĀ 16. JANVĀRĪ PLKST. 16.00.

A. PABĒRZA

Redaktors V. PETROVS

TV Viļņa

16. janvāris. 9.00 Ziņas. 19.15 Rīta vingrošana. 9.30 — Dokumentālā filma. 10.00 — Tautas mūzikas koncerts. 10.30 — TV — skolēniem. 11.00 — «Veselība». 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. ACSK — «Statiba» un «Dinamo» (Maskava) — «Žalgiris». 2. puslaiki. 13.40 — Lauksaimniecības konkurss. 14.40 — Dejo klasisko deju ansamblis «Polekis». 15.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: cilvēki un darbi. 16.00 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Akmens uz akmeņa». 17.40 — Ziņas. 18.00 — Starptautisks turnīrs rokasbumbā sievietēm. «Egle» (Viļņa) — «Svifts» (Holande). 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Mākslas filma «Spēles skolas vecuma bērniem». 23.15 — Ziņas. 23.25 — Mākslas filmas «Sarkanie alpīnisti» 7. un 8. sērija. 0.20 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Dinamo» (Maskava) — «Statiba» un ACSK — «Žalgiris». 2. puslaiki.

17. janvāris. 9.00 — Ziņas. 9.15 Rīta vingrošana bērniem. 9.30 — Koncerts. 9.45 — TV bērnu zīmējumu konkurss «Mana pasaule». 10.25 — Nedēļas atbalss. 11.00 — TV — skolēniem. 11.30 — Ģimenes žurnāls. 12.30 — Lauksaimniecības konkurss. 13.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Dinamo» (Maskava) — «Statiba» un ACSK — «Žalgiris». 2. puslaiki. 14.40 — Dokumentālā filma. 15.05 — Klasiskās mūzikas koncerts. 15.50 — Mākslas filma «Viņš nebija viens». 17.05 — Koncerts. 17.35 — Ziņas. 17.50 — Konkursi, sacensības, spēles. 18.55 — TV žurnāls «Mūzika». 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Čukstī naktī». 23.05 — Ziņas. 23.15 — Koncertfilma. 24.00 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Dinamo» (Maskava) — «Žalgiris» un ACSK — «Statiba». 2. puslaiki.

Aicina ceļot

● **Tiem, kuri mīl pārgājienus uz slēpēm, piedāvājam no 11. līdz 21. martam doties ceļojumā uz gleznaino Šuargomas aizu, kura atrodas 20 kilometru attālumā no Ordžonikidzes.**

Ar Daugavpils ceļojumu un ekskursiju biroja autobusu vadītāja pavadībā grupu nogādās līdostā, pēc tam, lidojot ar reisa lidmašīnu, tūristi nokļūs lidostā «Mineraļnije Vodi», kur viņus sagaidīs Ordžonikidzes ceļojumu un ekskursiju biroja pārstāvis un aizvedīs uz tūristu bāzi «Redant».

Tūristu bāzē notiks ievirzes pārrunas un gatavošanās braucienam uz tūristu mītni «Suargom» (jāziņiet medicīniskā apskate, jāsaņem gultas veļa un pārtikas produkti).

Nākamajā dienā tūristus nogādās mītnē, kura atrodas 30 kilometru attālumā no tūristu bāzes «Redant» 1 800 metru virs jūras līmeņa. Tā ir trīsstāvu mūra ēka ar centrālapkuri (dzīvojamās istabas 5 — 8 cilvēkiem, bez ērtībām). Duša atrodas tūristu mītnes teritorijā.

Suargomas aizā darbojas trosu ceļš. Maksa par slēpju iznomāšanu ceļazīmes vērtībā neietilpst. (Ieteicams ņemt līdzi savas slēpes.)

No slēpošanas brīvajā laikā tūristi dosies vairākās interesantās ekskursijās.

Vienas ceļazīmes cena — 242 rubļi.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25. Tālrunis 26206.

Aicina mācities

RAŽOŠANAS APVIENĪBAS «RĪGAS MANUFAKTŪRA» PROFESIONĀLI TEHNISKĀS SKOLAS «ASTOTAIS MARTS» FILIĀLE

izsludina audzēkņu papildus uzņemšanu 1988. mācību gadam šādās nodaļās:

vērpējas,
audējas.

Skolā uzņem jaunietes ar 8. — 10. klašu izglītību bez iestājeksāmeniem. Tām, kuras beigušas astoņgadīgo skolu, mācību ilgums — 3 gadi, stipendija — 40 rubļi mēnesī. Vidusskolas absolventēm mācību ilgums — 1 gads, stipendija līdz 70 rubļiem.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Iebraucējus nodrošina ar dzīvojamo platību un divreizēju ēdināšanu.

Audzēkņi saņem arī spectērpus un bezmaksas biļetes braukšanai pilsētas transportlīdzekļos.

Mācību un darba režīms — piecu dienu nedēļa.

Iesniegumus skolā pieņem līdz 1988. gada 1. augustam. Audzēkņi var iestāties augstskolu un tehnikumu sagatavošanas kursos.

Lai iestātos profesionāli tehniskajā skolā, jāiesniedz šādi dokumenti:

— dzimšanas apliecība,
— dokuments par izglītību,
— reflektanta un vecāku iesniegums,
— skolas izdots raksturojums,
— medicīniskā izziņa (forma 086/y),
— sešas fotokartītes,
— izziņa no dzīvesvietas.

Iesniegumus pieņem ik dienas, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 17.00.

Skolas adrese: 226039, Rīgā, Ļeņina ielā 224, telefons 551524. Jābrauc ar 1., 14., 32. un 34. autobusu, 2. un 6. tramvaju vai 4., 7., 14. un 17. trolejbusu līdz pieturai «Rūpnīca «VEF»».

Dokumentus var sūtīt pa pastu.

Sludinājumi

Sakarā ar Līvānu bērnu mākslas skolas atvēršanu 1988. gada 1. septembrī Preiļu rajona izpildkomitejas kultūras nodaļa organizē 6 mēnešus ilgus maksas **SAGATAVOŠANAS KURSUS** Līvānu bērnu mākslas skolas audzēkņiem.

Kursos uzņem bērnus 8 — 12 gadu vecumā. Pieteikties līdz šī gada 1. februārim Līvānu kultūras nama bērnu tēlotājas mākslas studijā Līvānos, Rīgas ielā 120, otrdienās, piektdienās no plkst. 17.00 līdz 20.00. Izziņas rajona kultūras nodaļā. Tālruņi — 21001, 22132.

DAUGAVPILS TEHNISKĀS APKOPES STACIJAS FILIĀLE «DAUGAVA»

(bijusī 7. tehniskās apkopes stacija),

kas atrodas Nometņu ielā 29, piedāvā visu marku motociklu akumulatorus, tos uzlādē un uzstāda, kā arī krāso visu marku motociklus un remontē motociklus «Java» un «Iž».

Stacijas darba laiks no plkst. 8.00 līdz 17.00. Brīvdienas — svētdiena un pirmdiena.

Izziņas pa telefonu 34144.

Administrācija

L. PAEGLES VALSTS VALMIERAS DRĀMAS TEATRIS

viesojas ar **G. Priedes lugu «Mācību trauksme»** 23. janvārī plkst. 18.00 Līvānu kultūras namā.

Biļetes var iegādāties kultūras namā.

LĪVĀNU UNIVERSĀLVEIKALA

1988. gada 15. janvārī tiks pieņemtas komisijā **automašīnas.**

Kooperatīva universālveikala administrācija

PREIĻU KOOPERATĪVAJAI PROFESIONĀLI TEHNISKAJAI VIDUSSKOLAI

darbam vajadzīgs **audzinātājs(a).**

Alga 130 rbļ. mēnesī. Pieteikties Preiļos, Kooperatīva ielā 6. Tālruņi 22864, 21764.

PĀRDOD māju Preiļos. Telefons — 21901.

PĀRDOD nepabeigtu māju Preiļos. Interesēties Preiļu mežniecībā. Timofejevs.

Pateicība

No sirds pateicamies darba biedriem, radiem, draugiem, kaimiņiem, kas juta līdzi mūsu ģimenes lielajās bēdās, izvadot smilšu kalniņā mūsu māmiņu Vincentīnu Ukinu.

Piederīgie

Līdzjūtības

Atnāc, meit, un atstāj kapu kalnā
smeldzi,
Atstāj asaras un skumjas,
lai šeit dus.
Paņem līdzi dzīvei spēka veldzi,
Mana piemiņa tad dārga būs.
(B. Saulītis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Līvijai Jonānei, TĒVU smilšāja izvadot.

Līvānu universālveikla kolektīvs

Tavs mūžs kā ābeļu dārzs
Palicis tiem, kas tālāk iet.
(J. Rūsiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, PĒTERI LAZDĀNU smilšāja izvadot.

Preiļu 24. CRBP kolektīvs

Viss nepazūd, kad, tēti, kapu
kalnā
Pār tevi vēsas smilšu saujas krīt,
Vēl paliek siltums, ko tu dzīvē
devi,
Un kaut kur dziļi sirdī sāpes mīt
(A. Auziņš)

Izsakām līdzjūtību Annai Klindžānei, TĒVU pēdējā gaitā pavadot.

Upmalas ciema izpildkomiteja

Viņa soļu pavedieni grodie
Vijušies tepat zem dzimtām
kļavām.
Sniegā sniguši vai izmirkuši
mālā.
(R. Venta)

Šī gada 9. janvārī 88. dzīves gadā no mums šķīries JĀNIS ANDREJA d. ZVIRBULIS.

Sieva, dēls

Dzimtā puse nesagaidīs
It nekad vairs tevi mājās.
Labās acis neatsmaidīs,
Zeme, zeme pāri klājas.
(M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību JĀŅA ANDREJA d. ZVIRBUĻA piederīgajiem, viņu pēdējā gaitā pavadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja

Skumji galvas nollec priedes
kiusās,
Nolīst ziedos rieta mirdzums
silts,
Nošalc vēsma, mierīga lai dusa,
Lai jums viegla tēvu zemes
smilts!
(L. Pēlmanis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Antoņinai Rusiņai sakarā ar VIRA pēkšņo nāvi.

Vanagu siltumnīcas kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 904 eks. (latv. val. 9 928 eks., krievu val. 3 976 eks.).
1. nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 61.